

inde med de bedste lokale Betingelser til at dømme om, hvorledes et saadant Valg bedst gøres. Og det at træffe sit Valg paa bedste Maade af de Distrikter, hvor Prøvevurderingen skal foregaa, bliver jo af ret væsentlig Betydning for selve Prøvevurderingens Resultat.

Finansministeren (Brandes): De første Ændringsforslag, som den ærede Ordfører har omtalt, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa; hele Finansudvalget har tiltraadt dem uden Bemærkning. Det sidste Spørgsmaal, den ærede Ordfører berørte, var Ændringsforslaget om Prøvevurdering, og efter den Foranledning, den ærede Ordfører har givet mig, vil jeg gerne sige nogle Ord derom i Tilslutning til, hvad jeg allerede har sagt i Finansudvalget, maaske noget udførligere, da Sagen baade i og for sig interesserer og ogsaa kan have megen Betydning. Men jeg ønsker straks at sige, at det er klart, at hvis man gaar med til denne Bevilling, binder man sig til intet derved undtagen til selve Bevillingen og til det Forsøg, som gøres, men hvilke Konsekvenser denne Bevilling bagefter kan faa, deroverfor staar naturligvis det høje Folketing ganske frit; intet æret Medlem her i Salen har bundet sig til andet ved at stemme for denne Bevilling end til et Forsøg paa at udfinde det, man kalder den nøgne Jordværdi — jeg vil hellere sige saaledes, at det Forsøg, der skal gøres, er, om det kan lykkes at finde, hvad en forstandig Køber vil give for en ubebygget Grund, alle Forhold medregnede, saaledes at man tager Hensyn baade til Beskaffenhed og Beliggenhed og saaledes, at man maatte gaa ud fra, at man skulde komme til den økonomisk bedste Benyttelse af Grunden. Det er Maalet for Forsøget, om noget saadant kan udfindes paa betryggende Vis, og om det fornødne Materiale kan skaffes til Veje.

Først er det klart, at man kan ikke lægge Ejendomsskyldvurderingen for en Ejendom til Grund saaledes, at man fradrog Bygningernes Værdi og nøjedes med, hvad der blev tilbage, som Grundværdi. Det kan man ikke. For det første kan man det ikke af den Grund, at det ikke i og for sig er ganske let at finde, hvad selve Bygningernes Værdi er. Det kan være vanskeligt ogsaa af den Grund, at de kunne have en anden Værdi i det Øjeblik, man vurderer dem, end de havde ved Opførelsen, og det kunde der være nogen Grund til at tage Hensyn til. Men dernæst er det klart, at Værdien af den

Grund, der ligger, naar Bygningerne tages bort — Bygningerne forstaaet i al Almindelighed som alt, hvad der er paa Ejendommen af Bygninger —, kan være meget forskellig, efter hvad man vil benytte den til, thi hvis man f. Eks. tænker sig, at det er Byggegrunde, der tales om, vilde det jo være et ganske galt Billede, man fik, hvis man kun tog Bygningernes Værdi fra og saa beholdt den Værdi tilbage, som Grunden dernæst efter Ejendomsskyldvurderingen havde. Den vilde naturligvis være meget højere, naar man tænkte sig den bagefter anvendt til Byggegrund. Paa den anden Side kunde det naturligvis ogsaa tænkes, at Bygningernes Opførelse havde forringet Grundens Værdi, saaledes at det ogsaa blev forkert, hvis man tog den Beregning, som der kunde være Tale om i og for sig ved at lægge Ejendomsskyldvurderingen til Grund og fradrage Bygningens Værdi. Man maa desuden tage Hensyn til, hvad lignende Grunde i Nærheden kunne tænkes solgte for og ere solgte for. Især i Købstæderne vil dette jo være en let Maade at komme til, hvad det til syvende og sidst er, en Art Skøn, og derigennem komme til en Opfattelse af, hvad Værdi Grunden kan have. Paa Landet vil det være vanskeligere alene af den Grund, at Spørgsmaalet om Grundens rent kvantitative Beskaffenhed har saa overordentlig meget at sige. Det vil ikke ret vel være muligt at lægge Husmandsbrugs Værdi til Grund. Man vilde ganske sikkert komme alt for højt op, hvis man tænkte sig at benytte dette Grundlag.

Den Opgave, der stilles, er, for straks at sige det, naturligvis at komme til en skønsmæssig Vurdering, længere vil man ikke kunne komme. Men det er heller ikke saa meget forskelligt fra Ejendomsskyldvurderingen; thi for det første beror denne paa skønsmæssige Oplysninger, og for det andet vurderer Vurderingsmændene efter bedste Skøn — det er Lovens eget Udtryk. Og til syvende og sidst, naar Vurderingsformænd og Vurderingsraad skulle decidere, da sker det jo egentlig ogsaa efter et Skøn, efter alt hvad der foreligger. Man kan altsaa ikke møde dette Forsøg med, at det til syvende og sidst dog bliver et Skøn, for det maa overhovedet til ved al Vurdering.

Saa er der det Spørgsmaal: Hvad gør man med Hensyn til Hæftelser og Byrder, der ligge paa Ejendommen? Der er visse Byrder, som medregnes ved Ejendomsskyldvurderingen, Tiendebyrden f. Eks., og det vil jo være rimeligt, at der ses bort fra